

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Eshle ravreve

Shulḥan ʿarukh : mi-Ṭur Yoreh deʿah

Ḳaro, Yosef

Ḳרוי, יוסף

Königsberg, 609 [1858 oder 1859]

הלח תוכלה

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-10195

ועני: (ב) דהיינו עינא כל ככר אחד כי נעזר לא כתוב רק
 עלא ילא קום דבר לנעולה ומדומי הכלי ובי ונתיב מיעדו כך
 דהיינו כי ולבארה וקאמע לטון סעור דקפיד אפילו על וקלח
 מן הככר עלא ולא אכל וכל וקוס האמה כדבירוס דלי על
 קלח קאזר קסה למה לא יועיל
 כשהככר לנעום חוק אייר הכלי
 ולעקד עם נעיר דהוא השקיה
 שמינעיס על ידי עקיה וכרי אינס
 מוצרים על בקלח ואפילו הכי
 סוה ומצור כי:

שבו (א) וכל זה שאין שיעור

בכל אחת מירושלמי
 אין ולערופה אפי עיי נעיה או
 פתי אכל אס ים שיעור ומיריס
 אחד על הזירו בו פי עיי נעיה
 ומעיה ולעיי דבזק קינן קיה
 פסק כיון עקמיה לפכו ומיריס וכו
 על זו ולין לריכין נעיה ואפילו
 לירוק כל עפלי הכא דהוי דבר
 שוקפיד עליו וכן ונזול נעיה כי
 קין ודלחיס גזורה מן תלמוד ערוך
 נעיה עיקור אחד נטור ואחד עוול
 דהוי דבר הנוקפיד לריך דוקא חוט
 בלך הלמנס ועל כן כתב דהא
 דנזולר ציד דדבר הנוקפיד אין
 מלטרק אפי עיי נעיה היינו אס
 אין בכל א' כשעור חלה אין צדידי
 להקפידה נעיקה אסת לחיכה נחלה
 ומיריס שכתב כלן ומיריס ונחלה על
 הזירו ולא זכר נעיה היינו דקמן
 על מיש נחלה על הכי שיעורי נעיקה
 ומיריס גרס ונכסול לפי נעיל הלבוש
 ונזולרה ומכדור עגב ומלח צוה
 שכתב דציד עליך נעיקה כשאין
 בכל אחד שיעור חלה ודולה לנעיס
 אכל אס ים בכל אחד שיעור חלה
 נעיקה עפלי חמ כרכוס ובקע אין זו
 ומיריס ונחלה על הזירו אס חס
 על אחד אפי חלה בכל נעיקה
 אלא עסה לפכו דהא ונונין אחד הם
 עכיל עעה נחמה דכתב שאין
 עשור

הנה [ז] ולק כמלמנס כלי זכר שלא ילא סוס דבר
 לנעולה מדומי הכלי (ב) [ח] דהיינו ד' טיהא כל ככר
 א' לו עיקר לנעולה מדומי הכלי (סול):

ה ויויש כי שאומר שאם מטבח הפה במפה חשוב
 כמו כלי לפרנס:

ב ו [ו] זאם יש בכל עינה כשיעור ורוצה להפריש
 מזו על זו אין צריך לא צירוף כלי ולא נעיעה
 אלא כיון ששוריה לפכו מפורישן מזו על זו:

שבו א' שלש שתי עיסות ואין בשום א' מהם כשיעור ונתערבו. וכו' הם:

א אשתי עיסות שיש בשחורן שיעור החיוב בחלה
 ואין באחת מרן כשיעור ונגשו זו כזו [ח] ונשבו זו
 אח זו א' אם הוה של שנים אפילו הם ממין אחד
 ב כשעור מן החלה [ג] שכתב שנים מקפידים גואם
 ידוע שאינם מקפידים על עירוב העיסות הרי ארין
 מצטרפות (ומלמדים כלוגדים לפי ד' קמחא אינס מקפידים)
 (ומדכי פקל כל הככר) [ג] הוה שניהם של איש אחד
 אם הוה ממין אחד כפי מה שכתבאר בסיון שבד'
 מצטרפין והיובים בחלה ואם משני מינים הוה אין
 מצטרפין שסחם אחד אינו מקפיד גואם הוה מקפיד
 [ז] שלא תגע עינה זו בזו וליחערב אפילו הוה
 מין א' אין מצטרפות דואם האחת פה קיבר והאחר
 פת נאה אפילו הן של אדם אחד סחמא מקפיד
 ואינו מצטרף:

הנה והיא שתי עיסות שיש נחמה כרכוס נעיקה אין זה (א)
 וכל זה שאין שיעור בכל אס [ח] אכל אס ים (ב)
 שיעור פמיריס נחמה על נעיקה אס ים על אדם אחד. (ת"ס)
 מיען קיט':

ב סנתחום ד' עשעה עינה לעשותה שאור לחלקה
 חייבת

חלה חייבים נחלה שאם לא יוכר להלקים נעיקה פת ודחייבי נחלה
 וכתב ספיקים מוכרים לקטים מן הכחוס חלק א' ומעיקה גדולה
 ויש צבאום חלק כשעור ומיריס מווי חלה ונעזק עליו וכך הוא

מוכר מווחס עיקה להרנה בר אדם לכל א' עס זו כשעור וכל א' ומיריס וחלקו ונעזק עליו וסדר פקום עה עמות חדל דהלח ויד

ו לכן כשנלמנס כי חנעלה קאי דכסבל הככר זו העיקה לנעולה
 מדומי הכלי הוה דוניה דנעלה דלך מלטרק: ד' טיהא כל ככר כי
 לנעולה מדומי הכלי הא וקלחיה נעמיר מלטרק דלא הוה דוניה
 דנעלה וכונס צ"י והביס חוקל דבדר עיט: ה' רס מיי עלאוור
 כי לא ידעמי למה כתבו נעיס ים
 ויי עלאוור עפלי חן חוקל דבדר ונס
 העור קקו קחואל חאי דינא ווהיריל
 בהלכות פסק כתב דאס אין לו כלי
 שנוחיק אס כולה יריכה נחמה
 ויבקה הושה גם כן נעיהס וקקלה
 לירוק האון: ו' אס ים בכל כי
 ודלחיס דבז' עיקות א' ים זה כשעור
 וא' חן זה כשעור דין כ' עיקות
 עס בכל א' וחס כשעור דלעילו
 נעיה לא בעי אלא עיקור קווחות
 ומיריס מן העיקה עס זה כשעור
 שיעור חלה ונס ומיריס עוד ונונה
 אחד ונויה על העיקה עפלי זה
 כשעור ולא לריך לירוק כל וכסוי
 וכדלעיל קינן עפיד (קטף י"א)

סמן שבו
 ח לטון הכתמים
 כים פין המלכות
 ג ירוקים חמשה כים
 פיר: דלחיס:
 ג סהיוסלמי: סס:
 עס: ח ירוסלמי:
 ד פור סהיוסלמי:
 סס: ח לטון הכתמים
 כים פין המלכות
 ג ירוקים דייט חמשה
 ז פיק דלחיס:

שבו א' אס ים על קסר כי דוקא שאינס קחמפ'ס

אכל אס הם קחמפ'ס חייב בחלה
 כלקמן כי עילק'צ וכדי עכל עפלי
 דעמו לחלק בלך חעיק עעמיה לחלק
 אחר עלחמס ומלטרק: ג פטורים
 וכל חלה אפילו כרעו העיסות צידה
 ולא קקו צירעא נעו וקטור אלא
 לנכותא דקיפא דצאין ומקפידין
 אפילו נעיעה ומעיקה ומלטרקין:
 ג אכל אס ים בהן שיעור חעיק
 עפלי חמ קצר וה' פת נאה או
 עס צא' כרכוס ובקע אין זו ומיריס
 ווא' על הזירו אס הם על אדם א'
 אפילו בכל נעיה ומעיקה אלא
 עס לפכו דהא ונונין אחד הם
 וכדלעיל קים עפיה: ד' עעקה
 עיקה לעשותה שאור לחלקים
 קעירע עלא יחא זהה שיעור
 חלה חייבים נחלה שאם לא יוכר להלקים נעיקה פת ודחייבי נחלה
 וכתב ספיקים מוכרים לקטים מן הכחוס חלק א' ומעיקה גדולה
 ויש צבאום חלק כשעור ומיריס מווי חלה ונעזק עליו וכך הוא

מוכר מווחס עיקה להרנה בר אדם לכל א' עס זו כשעור וכל א' ומיריס וחלקו ונעזק עליו וסדר פקום עה עמות חדל דהלח ויד

שפתי כהן רסמ

הנה [ז] ולק כמלמנס כלי זכר שלא ילא סוס דבר
 לנעולה מדומי הכלי (ב) [ח] דהיינו ד' טיהא כל ככר
 א' לו עיקר לנעולה מדומי הכלי (סול):

שבו (ב) ומכור בו. כפ'ס עס ירוסלמי

וכיחו הר"ם עס ירוסלמי א"י קחם כ"י: [ג] הוה עיניה כ"י: נחמתי: סס: [ז] טלה תגע זו ולא תמערב. על דק דלעילי חן
 ומקפידים כ"ל כן שוקין לחלקן קורס אפילו אין ומלמדים עשו ומחמלים צידה כפ'ס אכל עפלי כ"י ובק"י עינים כפ'ס אכל עפלי כ"י
 כן כפ'ס אפילו חן ענין א' ואין מוועיל לא נעיקה ולא לירוק כל כיון דמקפידות ואפילו לכו שיהיה בין כפ'ס אלא עפלי כ"י
 הסתום כ"י ובק"י סלח'ס עס כפ'י: [ח] אכל אס ים כ"י. ונגעיה דוקא עפ'ס עפ'ס ונונין פתוח כ"י. ומעיס עפ'ס עקדס ובק"י כלן כפ'ס:

ביאור הרמ"א

הנה [ז] ולק כמלמנס כלי זכר שלא ילא סוס דבר
 לנעולה מדומי הכלי (ב) [ח] דהיינו ד' טיהא כל ככר
 א' לו עיקר לנעולה מדומי הכלי (סול):

שבו (ב) ומכור בו. כפ'ס עס ירוסלמי

וכיחו הר"ם עס ירוסלמי א"י קחם כ"י: [ג] הוה עיניה כ"י: נחמתי: סס: [ז] טלה תגע זו ולא תמערב. על דק דלעילי חן
 ומקפידים כ"ל כן שוקין לחלקן קורס אפילו אין ומלמדים עשו ומחמלים צידה כפ'ס אכל עפלי כ"י ובק"י עינים כפ'ס אכל עפלי כ"י
 כן כפ'ס אפילו חן ענין א' ואין מוועיל לא נעיקה ולא לירוק כל כיון דמקפידות ואפילו לכו שיהיה בין כפ'ס אלא עפלי כ"י
 הסתום כ"י ובק"י סלח'ס עס כפ'י: [ח] אכל אס ים כ"י. ונגעיה דוקא עפ'ס עפ'ס ונונין פתוח כ"י. ומעיס עפ'ס עקדס ובק"י כלן כפ'ס:

ז טע כדמיהו ומה
 שהיו עשוקים דע ומה
 כדי שיכוננו ויבטיחו לן
 היות כתיב לן
 בתוספת טעם טעם
 כי: ח טע כדמיהו
 כי טע כדמיהו
 ז טע כדמיהו
 ומה:

סמן שכת

א למן השור
 דכתיב ומה
 ב חלוקת חלוקת חלוקת
 ג טעם זי טעם
 ד חלוקת חלוקת חלוקת
 ה טעם זי טעם
 ו טעם זי טעם
 ז טעם זי טעם
 ח טעם זי טעם
 ט טעם זי טעם
 י טעם זי טעם

נקודות הכסף

פיק דודא ומה
 ומה (בשמי בחלה)
 ומה (בשמי בחלה)

אזכר שמה יושב ומה שערשו
 ב רק כמפרישין האשונה שהרי הקפיה
 כלעיל כי שבי: ד מפרישין חלה
 כהחלה קיון שליש קליב היינו נשקם
 הכעס על היותם חל חלוקת חלוקת
 כעס ומה שכוונתו להפריש ומה
 על היותו. כדמיהו: ד וכן ומה
 כדמיהו הקפיה על הכדמיהו
 ומה שמה יושב ומה שערשו
 ב רק כמפרישין האשונה שהרי הקפיה
 כלעיל כי שבי: ד מפרישין חלה
 כהחלה קיון שליש קליב היינו נשקם
 הכעס על היותם חל חלוקת חלוקת
 כעס ומה שכוונתו להפריש ומה
 על היותו. כדמיהו: ד וכן ומה

בקרקע [ז] (ונמקום שפרישין חלה לא יתכן
 כמפרישין האשונה). (כל ט):

ב [א] הכומא והשכור ד מפרישין חלה
 ג מאין מפרישין חלה בלא רשות בעל
 היותו: (א) ומה שמה יושב ומה שערשו
 ב רק כמפרישין האשונה שהרי הקפיה
 כלעיל כי שבי: ד מפרישין חלה
 כהחלה קיון שליש קליב היינו נשקם
 הכעס על היותם חל חלוקת חלוקת
 כעס ומה שכוונתו להפריש ומה
 על היותו. כדמיהו: ד וכן ומה

הנה [ז] (א) ומה שמה יושב ומה שערשו
 ב רק כמפרישין האשונה שהרי הקפיה
 כלעיל כי שבי: ד מפרישין חלה
 כהחלה קיון שליש קליב היינו נשקם
 הכעס על היותם חל חלוקת חלוקת
 כעס ומה שכוונתו להפריש ומה
 על היותו. כדמיהו: ד וכן ומה

[ט] ומה שמה יושב ומה שערשו
 ב רק כמפרישין האשונה שהרי הקפיה
 כלעיל כי שבי: ד מפרישין חלה
 כהחלה קיון שליש קליב היינו נשקם
 הכעס על היותם חל חלוקת חלוקת
 כעס ומה שכוונתו להפריש ומה
 על היותו. כדמיהו: ד וכן ומה

שכת איזה פת הייב בחלה. ובו יס:

א [ט] מאין חוב חלה א ארא בראה לפרק
 גה'ספני דהיינו רבים העשויים כספון
 (ה) והאיסקריטום החל סמוניס בדבש
 ב [ג] געיסה ב שבילתה רכה ואפאה
 במחבה בין שררהו ואחר כך הרביק
 ואחר כך רחיה הייב בחלה ג (א) ובלבד
 על ידי משקה:

עיסה

גם כדמיהו ומה שמה יושב ומה שערשו
 ב רק כמפרישין האשונה שהרי הקפיה
 כלעיל כי שבי: ד מפרישין חלה
 כהחלה קיון שליש קליב היינו נשקם
 הכעס על היותם חל חלוקת חלוקת
 כעס ומה שכוונתו להפריש ומה
 על היותו. כדמיהו: ד וכן ומה

שכת (א) ובלבד שלא עיי ומה שמה יושב ומה שערשו

הדושי רע'ק
 ומה שמה יושב ומה שערשו
 ב רק כמפרישין האשונה שהרי הקפיה
 כלעיל כי שבי: ד מפרישין חלה
 כהחלה קיון שליש קליב היינו נשקם
 הכעס על היותם חל חלוקת חלוקת
 כעס ומה שכוונתו להפריש ומה
 על היותו. כדמיהו: ד וכן ומה

וכי לייבין לחזיר פדני הדיקס
 כדמיהו ומה שמה יושב ומה שערשו
 ב רק כמפרישין האשונה שהרי הקפיה
 כלעיל כי שבי: ד מפרישין חלה
 כהחלה קיון שליש קליב היינו נשקם
 הכעס על היותם חל חלוקת חלוקת
 כעס ומה שכוונתו להפריש ומה
 על היותו. כדמיהו: ד וכן ומה

וכי לייבין לחזיר פדני הדיקס
 כדמיהו ומה שמה יושב ומה שערשו
 ב רק כמפרישין האשונה שהרי הקפיה
 כלעיל כי שבי: ד מפרישין חלה
 כהחלה קיון שליש קליב היינו נשקם
 הכעס על היותם חל חלוקת חלוקת
 כעס ומה שכוונתו להפריש ומה
 על היותו. כדמיהו: ד וכן ומה

וכי לייבין לחזיר פדני הדיקס
 כדמיהו ומה שמה יושב ומה שערשו
 ב רק כמפרישין האשונה שהרי הקפיה
 כלעיל כי שבי: ד מפרישין חלה
 כהחלה קיון שליש קליב היינו נשקם
 הכעס על היותם חל חלוקת חלוקת
 כעס ומה שכוונתו להפריש ומה
 על היותו. כדמיהו: ד וכן ומה

וכי לייבין לחזיר פדני הדיקס
 כדמיהו ומה שמה יושב ומה שערשו
 ב רק כמפרישין האשונה שהרי הקפיה
 כלעיל כי שבי: ד מפרישין חלה
 כהחלה קיון שליש קליב היינו נשקם
 הכעס על היותם חל חלוקת חלוקת
 כעס ומה שכוונתו להפריש ומה
 על היותו. כדמיהו: ד וכן ומה

וכי לייבין לחזיר פדני הדיקס
 כדמיהו ומה שמה יושב ומה שערשו
 ב רק כמפרישין האשונה שהרי הקפיה
 כלעיל כי שבי: ד מפרישין חלה
 כהחלה קיון שליש קליב היינו נשקם
 הכעס על היותם חל חלוקת חלוקת
 כעס ומה שכוונתו להפריש ומה
 על היותו. כדמיהו: ד וכן ומה

וכי לייבין לחזיר פדני הדיקס
 כדמיהו ומה שמה יושב ומה שערשו
 ב רק כמפרישין האשונה שהרי הקפיה
 כלעיל כי שבי: ד מפרישין חלה
 כהחלה קיון שליש קליב היינו נשקם
 הכעס על היותם חל חלוקת חלוקת
 כעס ומה שכוונתו להפריש ומה
 על היותו. כדמיהו: ד וכן ומה

וכי לייבין לחזיר פדני הדיקס
 כדמיהו ומה שמה יושב ומה שערשו
 ב רק כמפרישין האשונה שהרי הקפיה
 כלעיל כי שבי: ד מפרישין חלה
 כהחלה קיון שליש קליב היינו נשקם
 הכעס על היותם חל חלוקת חלוקת
 כעס ומה שכוונתו להפריש ומה
 על היותו. כדמיהו: ד וכן ומה

וכי לייבין לחזיר פדני הדיקס
 כדמיהו ומה שמה יושב ומה שערשו
 ב רק כמפרישין האשונה שהרי הקפיה
 כלעיל כי שבי: ד מפרישין חלה
 כהחלה קיון שליש קליב היינו נשקם
 הכעס על היותם חל חלוקת חלוקת
 כעס ומה שכוונתו להפריש ומה
 על היותו. כדמיהו: ד וכן ומה

